

NIESTARY (6) ai

W pisowni łącznej (3), w rozłącznej (3).

e oraz a jasne.

sg m N niestary (1). ◇ A niestary (1). ◇ I niestarym (1). ◇ f G niestaréj (1). ◇ n N niestaré (1).

◇ pl A subst niestaré (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Taki, który jest jeszcze młody lub dojrzały, który nie zaczął się starzeć (6) : Albo nábierz golennych kości z zdechléy ízkápy nieftáréy SienLek 175v; Strum O3v; Tráfił fię tu w mieście práwi niedawno/ ieden Mnich nie ftáry chodząc z niewiáltą tefz młoda. SkarŻyw 99, 99; [[nasienie] ma być co nalepże á wyżzey roku nie ftáre. Cresc 1571 659].

W przeciwstawieniu: »stary ... niestary« (1): Stárzy/ ále nie ftáry zwyczaj w łobie máiąc/ Káždy iáko młodyeniec idzye podrygáiąc. RejWiz 25v.

W przeni (1) :

W przeciwstawieniu: »niestary ... siwy« (1): Nieućiekay przedemną/ dżiówko vrodziwa/ Serceć iefcze nieftáré/ chocia brodá siwa. KochFr 131.

Cf STARY